

skal ikke dvæle ved den naturlige Forffjel, som der er mellem dette Forslag og det, der nu foreligger, nemlig at Forslaget dengang foreløbig gik ud paa at faa disse Kirketiender optagne i Finantsregnskabet, hvorefter de saa næste Aar skulde optages i Finantsloven, men derimod tror jeg, at hans Uttringer om Maaden, hvorpaa Vedtagelsen af dette Forslag fandt Sted, kun var meget lidet korrekt. For det Første vil jeg sige med Hensyn til denne Vedtagelse i forrige Samling, at Forslaget ikke blev vedtaget (Indsigelse af Winther). Det blev forkastet ved Finantslovens 2den Behandling her, derpaa kom Vædringsforslaget frem til 3die Behandling, og det blev da ganske vist vedtaget; men derefter kom Sagen over til Landsstinget, og da den kom tilbage hertil, efter at dette Forslag der var blevet udstemt, vedtog Folkethinget under Sagens eneste Behandling med en ikke ringe Overvægt af Stemmer, at Bestemmelsen skulde forkastes, saaledes at man altsaa ikke kan sige, at Forslaget blev vedtaget i forrige Samling; thi det blev forkastet. (Indsigelse fra Winther). Med Hensyn til den ærede Rigsdagsmands Bemærkning om, at det blev vedtaget, skal jeg ikke gjøre nogen Erindring. Jeg tror nu, at det er klart nok, at man ikke kan sige om et Vædringsforslag, der blev endelig forkastet, at det er blevet vedtaget. (Winther: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning?). Jeg skal, som den ærede Rigsdagsmand bemærkede for sit Bedkommende, forholde mig ganske paa samme Maade som han med Hensyn til de forskjellige store Spørgsmaal, som han kun berørte, men som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) fremdrog og yderligere behandlede paa en saadan Maade, at han ikke alene stærkt fremhævede deres store Betydning, men endog kom tilbage til de Motiver, der maatte kunne lede den Ene eller den Anden til ikke at gaa ind paa det foreliggende Forslag. Blandt de Gjenstande, som jeg vel skal vogte mig for at komme til at berøre, er der en, hvorefter vi under en anden Sag i denne Session have hørt tale saameget, at jeg ikke siger formeget, naar jeg siger, at vi ere særdeles fjedede deraf; det er det Spørgsmaal, hvem Kirkens Midler tilhøre. (S. A. Han-

sen: Maa jeg bede om Ordet?). Jeg tror, at det er et Spørgsmaal, som man ganske roligt kan lade staa hen, og som maa anses for tilstrækkelig afgjort. Men hvad der derimod turde have sin større Betydning netop som Noget, der taler imod Vædringsforslaget, er hele Sagens Stilling her i Folkethinget i forrige Samling. Der var et Mindretal, som dengang stillede det med det nærværende beslægtede Forslag, og jeg kan ikke negte mig den Glæde at udtale, at det har været mig en Tilfredsstillelse at se, at det Mindretal, som dengang stillede Vædringsforslaget, nu er blevet indskrænket til de ærede Rigsdagsmænd for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) og Solbæk Amts 1ste Valgfreds (N. Hansen); men det, som fortjener at fremdrages, er, at Ordføreren for Finantsudvalget i forrige Samling — og, hvad dette Punkt angaar, Ordfører for et betydeligt Flertal — udtalte, at der i dette Flertal var mange, der fuldkommen samstemmede i Dvsset om, at Præsterne maatte blive satte paa fast Løn, men at selve disse havde sluttet sig til Flertallet, fordi de fandt, at det, hvor stærkt man end nærede det Dvske, at en saadan Optagelse af Kirketienden paa Finantsloven maatte finde Sted, dog nu var upraktisk og formelt urigtigt at gjøre det. Jeg mener ogsaa, at det er i høi Grad formelt urigtigt, ja i den Grad formelt urigtigt, at jeg vil sige, at det vilde være en formløs Fremgangsmaade, hvis man paa Finantsloven opløg Kirketienden, som nærmere er betegnet som henlagt til Præsternes Lønning, og hvis man igjennem Finantsloven tog en Bestemmelse, der slog fast Afgjørelsen af, hvorledes der skulde forholde sig i Princippet med Hensyn til Præsternes Lønning. Jeg fremhæver dette, fordi det under Behandlingen i forrige Samling blev udtalt fra det Mindretal, som da stillede det beslægtede Forslag, at det, man i grunden havde for Die, var at faa slaaet fast, at Præsterne skulde lønnes af Staten med bestemt aarlig Lønning. Det er dette, hvortil Finantslovsforslaget ikke er skiftet, det er ikke rigtigt i Finantsloven at optage en Bestemmelse, hvorved man omordner alle disse Forhold; men det sereskommer mig saa indlysende, at jeg ikke skal yttre mig nærmere